

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΝ ΠΑΡΩ.

[ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΚ ΣΥΡΑΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ]

Μετέβην εἰς τὴν ἑκατονταφυλιανὴν Παναγίαν ἐπροσκύνησα ὡς ταρτοῦφος. Ἦναψα κυρίον, ἀφόβως, ὡς πυρπολητής. Ἐγευματίσα εἰς ἕν πανδοχεῖον, ὡς Λούκουλος. Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ τὰ ἔξοδα τῆς λέμβου μοι ἐκόστισαν τρία φράγκα. Κατῆλθον εἰς τὴν πόλιν πάλιν.

Πλῆθος γνωστῶν μοι, μ' ἔσυρον, ὅπως μ' ὀδηγήσωσιν εἰς τὰς οἰκίας των. Πλὴν ἠρνήθη. Ἦτο ἀργὰ πλέον. Ἐπρεπε πρὶν νὰ προγευματίσω. Ἐν τούτοις, ἂν φιλόξενοι οἱ κάτοικοι, εὐπροσήγοροι, αἱ δὲ κάτοικοι ὠραῖαι, ὑπῆρχεν ἕν Πάρω, ἀγνωῶ ὅποια μονοτονία, οὐδαμῶς παρέχουσα μοι ὕλην.

Οὔτε ἀγίασμα, οὔτε ἔλαιον τῆς κανδύλας, οὔτε χῶμα τῆς εὐρέσεως, οὔτε θαύματα, πρὸ ἑτῶν σχεδιασθέντα καὶ τυπωθέντα, οὔτε πολύτιμα ἀναθήματα, οὔτε ἐπίτροποι πλουτοῦντες, οὔτε θυσίαι τῇ Ἀφροδίτῃ, οὔτε... οὔτε... οὔτε...

Ὅλα μονότονα.

— Πῶς δὲν θαυματουργεῖ ἐδῶ ἡ Παναγία; ἠρώτησα Παριανόν.

— Γιατί μ' ἀπήντησε, ἐμεῖς δὲν εἴμεθα κλέφτες καὶ ψεύτες.

Ἐνόησα ὅτι μοι ὠμίλει διὰ τοὺς θαυματουργοὺς τῆς Τήνου.

Ἐσκεπτόμην ποῦ νὰ κοιμηθῶ. Μὲ προέλαβον ὅμως οἱ χωροφύλακες καὶ ἐφ' ἠτοιμαζόμεν νὰ βρεθῶ ἐπὶ τινος βράχου, ἤκουσα φωνὰς, ἀλλαλαγμούς. Ἴδου δὲ τι ἔμαθον ὅ,τι συνέβη.

Φήμη διεδόθη ὅτι νέος τις ἀπήγαγε νεάνιδα. Τέσσαρες χωροφύλακες ἔτρεξαν πρὸς καταδίωξίν του, καὶ οἱ μὲν δύο ἤρξαντο ξυλοκοποῦντες αὐτόν, οἱ δὲ τοὺς πέπονάς του. Ὁ νέος ἐφώναζεν, ὁ πατήρ του ἔσπευσε, καὶ ἰδὼν τὸν υἱὸν του δερόμενον ἠθέλησε νὰ τὸν ἀποσπάσῃ τῶν χειρῶν τῶν χωροφυλάκων, αἵτινες ὅμως ἐφόνευσαν διὰ πολλῶν πληγῶν τὸν ἀτυχῆ πατέρα, διότι παρέβη τὸν Νόμον, τυχῶν φιλόστοργος. Ἴδου τὸ ἔγκλημά του.

Ἡ Πάρω ἀναστατώθη ἐπὶ τῷ ἀκούσματι. ἐκύκλωσαν τοὺς χωροφύλακας ἐντὸς τῆς στρατῶνος, ἀπειλοῦντες αὐτοὺς οἱ μὲν βροπαλοῖς, οἱ δὲ ὄπλοις, οἱ δὲ καὶ διὰ δυναμίτιδος.

Ἄλλοι ὅμως φρόνιμοι τυχόντες ἀπέτρεψαν τὰ βίαια μέτρα. Πλὴν ὁ τόπος διατελεῖ εἰς ἀναστάτῳσιν.

Μετὰ τοιοῦτο συμβᾶν κοιμᾶσαι πλέον;

Πά! Πά! Πά!

Καὶ ἂν κοιμώμενον ἔλθωσιν οἱ χωροφύλακες καὶ μὲ σφάζωσι;

Ἐπαθα, ὄχι ἀπὸ πανικόν, ἀλλ' ἀπὸ χωροφυλακίτιδα.

Καὶ μοῦ ἤλθε μία ἰδέα, ὅτι οἱ χωροφύλακες κατάγονται ἀπὸ τὸν Κάϊν. Ὁ Κάϊν ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος χωροφύλαξ. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ κακοῦργοι ἐν Γαλλίᾳ στέλλονται εἰς τὴν Καϊέννην.

Μ' αὐτόν τὸν φόβον ἔφαγα, ἐπέστρεψα, καὶ τρέμων σοὶ γράφω, οὐχι τὰ θαύματα τῆς Παναγίας, ἀλλὰ τὰ θαύματα τῶν χωροφυλάκων.

Вес.

Χαρίλαος (ἀπορῶν).

Πόλεμον μὲ τοὺς φωνογράφους; Μοὶ φαίνεται ὅτι τῷ χρειάζεται φύλλον πορείας διὰ τὴν ἐλευθερὰν Κέρκυραν.

Κλεάνθης (πρὸς τὴν σύζυγόν του).

Σὰς παρουσιάζω τὸν κ. Τριανταφυλλόπουλον, ἀντιπρόσωπον μεγάλου ἐμπορικοῦ οἴκου εἰς τὸ Elboef. Ἡ σύζυγός μου.

Πηνελόπη (δεξιουμένη).

Κύριε Τριανταφυλλόπουλε...

Κλεάνθης (ἰδίᾳ πρὸς τὸν Χαρίλαον).

Οὔτε λέξιν!

Χαρίλαος (ὁμοίως).

Ἡξεύρεις ὅτι εἶμαι ἀγεωγράφητος. Ποῦ εὐρίσκειται, σὲ παρακαλῶ, αὐτὸ τὸ Elboef; Εἰς ποῖον ἀπὸ τὰ δυὸ ἡμισφαίρια;

Κλεάνθης (ὁμοίως).

Κάπου ἐκεῖ εἰς τὴν Γαλλίαν. Μήπως καὶ ἐγὼ ἤμην μέλος τῆς γεωγραφικῆς Ἐταιρίας;—Κάλλιστος φίλος, Πηνελόπη. Ἐταξειδεύσαμεν τὸ παρελθὸν θέρος μαζῇ εἰς Λονδίνον.

Πηνελόπη.

Ἄ! τόσον καλὴ συντροφιά... (ἰδίᾳ) Δέν μοι ἀρέσει διόλου αὐτὸς ὁ κ. Ροδόπουλος.

Χαρίλαος (ἰδίᾳ).

Νὰ καὶ ἐν ταξιδίῳ μου εἰς τὸ Λονδίνον, τὸ ὅποιον δὲν ἐνθυμοῦμαι διόλου. Κύριος οἶδε τί θὰ ἀκούσω ἀκόμη.

Κλεάνθης.

— Πρόσεξε μὴ μὲ διαψύσης! — Ἐνθυμεῖσαι τὴν ὠραίαν ἐκείνην Ἰσπανίδα, ποῦ εἴχομεν συνοδοιπόρον, μὲ τὰ ὠραῖά της μάτια, τὸ στοματάκι...

Χαρίλαος (ἐκπληκτος).

Ποῖαν Ἰσπανίδα; Κανὲν ἄλλο ταξιδίον πάλιν;

Πηνελόπη (κατ' ἰδίαν πρὸς τὸν σύζυγον).

Κλεάνθη..! Ἐγνώρισες μίαν Ἰσπανίδα... Ὡνομάζετο Εἰρήνη; Ἐ;

Κλεάνθης.

Μὰ τί ἔπαθες γυναῖκα μὲ τὴν Εἰρήνην. Εἶναι ἡ μόνη φορὰ ποῦ ἀκούω τὴν σύζυγόν μου νὰ μοι λαλῇ περὶ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν διὰ μάλλωμα. Ἐπὶ τέλους ἂν ἐννοῆς τὴν εἰρήνην, τὴν ὁποίαν ἐννοῶ καὶ ἐγὼ, εἶμαι εἰς ἕκ τῶν λατρευτῶν της.

Πηνελόπη.

Ἄ! ἔχει πολλοὺς λοιπὸν λατρευτάς;..

Κλεάνθης.

Ὅχι. ὅσους ἔπρεπε. (Πλησιάζων τὸν Χαρίλαον) Δέν ἦτο ὠραία, ἔ;